

Dook Kopmels met het boekje van en over zijn vader 'In de oorlog in Vlissingen' bij het Badstrand waar zijn vader Duitse verdedigingslinies 'saboteerde'. © lex de meester

Zoon Dook bundelt oorlogsherinneringen van Vlissingse brandweerman Frans Kopmels in een boekje

VLISSINGEN - „Ik herinner me dat ik me ging scheren om wat te doen. Sigtermans lichtte mij met een kaars bij. Die vertelde later dat ik zo'n ijskouwe was, vanwege dat scheren, maar man: niets is minder waar, ik was doodsbang.”

René Hoonhorst

Middelburger Dook Kopmels was ontroerd en geveleid toen hij hoorde dat de Vlissingse burgemeester de passage uit zijn vaders oorlogsherinneringen had gebruikt tijdens zijn herdenkingsrede op 4 mei. Nu het boekje met zijn vaders herinneringen, aangevuld met Dooks eigen familieherinneringen, klaar is, overhandigt hij burgemeester Bas van den Tillaar maandag 17 mei graag een exemplaar.

Archivaris Ad Tramper wees Van den Tillaar op de passages uit een boekje van en over Frans Kopmels, hoorde zoon Dook ('van Jodocus'). De Vlissingse burgemeester wilde passages uit het dagelijks leven van de oorlog memoreren, gebeurtenissen uit het leven van 'gewone Vlissingers', vaak anti-Duits maar geen heldhaftige

verzetsstrijders. Zo'n Vlissinger was brandweerman Frans Kopmels, die zijn herinneringen veertig jaar terug opschreef, oorlogsverhalen die Dook nu voor familie en kennissen bundelde.

▲ Frans Kopmels © familie Kopmels

Familieherinnering

Vader Frans, die na de oorlog naar de politie overstapte, legde zijn herinneringen aan oorlogsbelevissen begin jaren tachtig vast op verzoek van toenmalig huisarts Ad van Dijk. De in geschiedenis en vooral de Tweede Wereldoorlog geïnteresseerde dokter wilde een boek schrijven over de Vlissingse historie. Dat voornemen werd nooit ten uitvoer gebracht, wat Dook op gevorderde leeftijd (77) er toe bracht zijn vaders belevissen tijdens de bezetting alsnog te boekstaven.

„Puur als familieherinnering hoor, niet om uit te geven en aan de man te brengen”, verklaart de voormalig directeur van de RPCZ. „Ik heb - na

veel aandringen en volhouden - als klein jochie tijdens verjaardagen een hoop oorlogsverhalen gehoord. Maar mijn jongere zussen en de kleinkinderen veel minder. Leuk om die verhalen nog eens na te kunnen lezen”, legt Dook uit.

Hoewel het boekje *In de oorlog in Vlissingen* met als ondertitel *Mijn ervaringen tijdens de bezetting* dus bedoeld is voor ‘eigen gebruik’, begrijpt Kopmels dat de burgemeester ze presenteerde als universele herinnering van een gewone Vlissinger die in eigen woorden zonder opsmuk de oorlogsjaren tot leven brengt. „Ik ben trots op mijn vader en wil mede daarom zijn herinneringen vastleggen.”

Sabotage strandverdediging

▲ Duitse stellingen op het Badstrand aan het eind van de oorlog. © Zeeuws Archief

Frans Kopmels was geen oorlogsheld en zag zichzelf ook zeker niet zo. „Maar hij stond wel aan de goede kant en kon als brandweerman plannen van de Duitsers saboteren. De brandweer moest bijvoorbeeld water op het strand spuiten om palen, die als verdedigingslinie moesten dienen, makkelijk in het zand te laten zakken. De waterpomp sloeg telkens vast bij die werkzaamheden.”

Dooks vader hielp de bevrijders bij de verovering van de stad door geallieerden naar te beschieten doelen of te veroveren

stellingen te leiden. De manier waarop Frans

over die belevenissen verhaalt, laat de strijd prachtig tot leven komen voor huidige Vlissingers en in de stad bekende mensen.

Lezen kunnen die mensen het verhaal van Frans echter niet, omdat Dook niet van plan is het boekje in het openbaar uit te geven. Belangstellenden en nieuwsgierigen kunnen wel terecht bij het Zeeuws Archief, dat een exemplaar kreeg. „Het boekje hoort daar thuis, ook al omdat heel veel foto's in het geschrift uit de collectie van het Archief komen.”